

Wie laat de hond uit? / #20 Je hond alleen thuis laten (Audiotranscript)

Lisse van de Groep: Ik heb een keer een klant gehad en die ging inderdaad Zoomen met haar hond, maar zij liep naar buiten en zij was met haar vriend aan het praten en die hond hoorde dat binnen allemaal. Die ging daar dus weer van piepen. Dus dan moet je echt goed opletten dat je je eigen geluid...

Marieke: Dus vervolgens bespioneert jouw hond jou.

Lisse van de Groep: Exact, je moet zelf echt gemute zijn. Ja.

Jet: Deze podcast wordt je aangeboden door Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer.

Voice-over: Ja hoor, daar zijn we weer met een nieuwe aflevering van 'Wie laat de hond uit?'. Jet, Lysbeth en Marieke over het leven met hun honden. Hondengedragcoach Lisse van de Groep geeft tips over het omgaan met verlatingsangst bij je hond. Maar we beginnen met de vraag van luisteraar Maartje.

Maartje: Goedemorgen, met Maartje.

Jet: Hallo, Maartje, je spreekt met Jet van de podcast 'Wie laat de hond uit?'.
Maartje: Hoi.

Jet: Hoi, hé, ik heb begrepen dat jij een vraag hebt voor ons.

Maartje: Klopt. Mijn vraag is: mijn hond blaft veel als hij alleen thuis. Hoe weet ik dan of mijn hond verlatingsangst heeft of niet?

Jet: Ah, dat is een goeie. En heb jij daar opmerkingen over gekregen van je burens? Of hoe ben je daar achter gekomen?

Maartje: Ja, klopt nou, als ik bijvoorbeeld weg ben en ik kom weer thuis en ik kom in de tuin, dan hoor ik 'm al blaffen. En ik heb ook gewoon eens even navraag gedaan bij de burens van: goh, horen jullie de hond wel eens blaffen? En ja, als ik wel eens weg was of als wij allemaal weg zijn, dan blaft 'ie wel veel.

Jet: Ja, vervelend.

Maartje: Ja, dat is heel vervelend.

Jet: Ja, dat snap ik ja. Voor je hond, voor de burens, voor jou dus. Nou, ik heb een verrassing voor je, want wij hebben natuurlijk een expert en dan gaan we het erover hebben. We gaan de vraag natuurlijk stellen aan haar. En Lysbeth en Marieke zijn ook weer van de partij. Dus ik zou zeggen: blijf luisteren en hopelijk kunnen we je tips geven waar jij en je hond wat aan hebben.

Maartje: Ik ben benieuwd. Dank je wel.

Jet: Hou ons op de hoogte, hè? Dank je wel, Maartje.

Maartje: Dank je wel. Bedankt.

Jet: Joehoe, dag.

Maartje: Doei.

Marieke: Hoi, ik ben Marieke, mijn hond heet Mila. En ze is het allerbeste maatje die ik me zou kunnen voorstellen.

Jet: Hallo, ik ben Jet. Mijn hond heet Poppy en ze was een zwerver, maar is nu de koningin van Rotterdam.

Lysbeth: Hallo, ik ben Lysbeth en ik heb Rafieq meegenomen waar ik per ongeluk, zes jaar geleden, verliefd op werd.

Jet: Ja, en één ding hebben we allemaal gemeen: wij hebben allemaal het allerleukste hondje van de hele wereld.

Marieke: Dat zeker.

Voice-over: Aflevering 20: je hond alleen thuislaten.

Jet: Een tafel vol dames, een tafel vol dierenliefhebbers en een nieuwe expert: Lisse van de Groep, hondengedragscoach. Hartstikke leuk dat je er bent, Lisse. We hebben een vraag gekregen van Maartje. En Maartje zegt: ja, ik hoor van de burens dat mijn hond nogal veel blaft als ik niet thuis ben. En ten eerste wil ik weten wat ik daaraan kan doen en of dat misschien iets te maken heeft met verlatingsangst. Nou, ik kijk eventjes naar Lysbeth. Heeft jouw hond daar last van, heeft Rafieq daar last van?

Lysbeth: Ja, nu na de verhuizing wel, maar eerst niet. Hij heeft het eerste half jaar überhaupt niet geblaft toen wist ik niet eens dat 'ie het kon.

Jet: Ach.

Lysbeth: En opeens kreeg 'ie de Volkskrant met al z'n bijlagen via de brievenbus op z'n hoofd, en toen kon 'ie blaffen.

Jet: Ah! Dat komt ook hard aan, al dat nieuws hè? Ja, hard nieuws, dat doet zeer. Oké, maar hij heeft dus nu in een nieuw huis heeft hij daar wel last van?

Lysbeth: Ja.

Jet: O, dat is interessant.

Lysbeth: Ja, en niet dat 'ie veel blaft, maar in mijn oude huis zag 'ie niks en nu heb ik een serre met aan drie kanten ramen en een grote schuifpui aan een park met hele grote ramen. Dus hij ziet ook van alles voorbijkomen.

Jet: En daar moet 'ie even aan wennen.

Lysbeth: En hij heeft nog niet helemaal door waar de erfgrans ligt, dus ook in de steeg achter het huis vindt 'ie dat je niet voorbij mag lopen.

Jet: Ah.

Lysbeth: Maar dat gaat al steeds beter.

Jet: Oké, nou, ik ben benieuwd wat je daar dan aan doet. Ik kijk eventjes naar Marieke. Heeft Mila daar last van?

Marieke: Nou, ik was er op een gegeven moment wel heel erg bang voor dat het zo was. Want ik had aan de burens gevraagd van: willen jullie mij een seintje geven als jullie Mila een keer horen blaffen? Toen zeiden ze: oh, maar daar hebben we echt geen last van, hoor, dus dat hoeft niet. Toen zei ik: nee, maar ik wil het zelf ook graag weten. Dus het is heel fijn dat zij het niet als een probleem ervaren. Maar ik wilde zelf ook graag weten wat ze deed. En ook wel een aantal keer gefilmd en toen heeft ze dus wel af en toe eens geblaft. En ik ben die filmpjes gaan terugkijken en ze gaat eigenlijk heel relaxed liggen als we weggaan. Maar als er inderdaad, net als bij Rafieq, als er iets langskomt, dan gaat ze daarop aanslaan. En dan is het ook niet even van: ik blaf even totdat het weg is, maar dan kan het ook echt dat ze daarin blijft hangen.

Jet: Oh.

Marieke: Dus dat ze twee minuten aan één stuk door blaft. En wij hebben haar opgehaald en zijn vervolgens pas na een tijdje in onze woning gegaan, waar we nu wonen. En daar hadden we eerst geen gordijnen, dus toen zag ze ook alles. En toen hebben we haar nog wel vaak in de bench gedaan, want daar heeft ze verder dan geen zicht op. Dus dat maakt het al wel iets rustiger. En nu we gordijnen hebben, gaat het nog weer een stuk beter. Alleen soms, en we zijn er nu wel achter, als wij eigenlijk te gehaast van huis gaan, dan lijkt het net alsof zij dan alert erop is en dan dus ook wat blafferig is.

Jet: Ja.

Marieke: Maar eigenlijk hebben we dat nu stapje voor stapje steeds beter onder controle. En ik ben zelf heel erg blij dat het niet dat stukje alleen zijn is, wat ze niet goed aankan, maar dat het echt het reageren op wat er buiten gebeurt is. Want dit kunnen we redelijk makkelijk oplossen en aanpakken, terwijl niet alleen thuis kunnen zijn toch wel een langduriger en ingewikkelder proces is.

Jet: Ja. Het is natuurlijk gewoon rot voor de burens, maar het is zeker ook gewoon hartstikke rot voor het hondje. Mijn hondje komt uit het buitenland en de organisatie, 'We are here Lesbos', die heeft mij heel duidelijk instructies meegegeven over hoe je dat kunt voorkomen. Die heb ik heel strikt toegepast. Ja, daar kun je me niet altijd betrappen, op regels toepassen.

Marieke: Volgens mij bij je hond wel.

Jet: Hier wel. En het is nooit een probleem geweest en ik kan ook onder mijn raam doorlopen. Dus dan zette ik m'n raam open, zodat ik kon horen of ze blaft of niet. En ik had inderdaad ook de burens ingelicht van: joh, wil je het me alsjeblieft laten weten, want ik zou dat ook gewoon hartstikke zielig vinden. Het is nooit aan de hand geweest. Ze reageert wel eens op andere honden die dan voorbijlopen. Zo van: hallo, ik zit hier en dan weet je dat. Maar dat is niet problematisch. Dus ik ken het probleem niet. Maar ik kan me wel heel goed voorstellen dat je daar echt mee aan de slag moet. Voor je hond, voor de burens, voor jezelf. Lisse zit heel erg ja te knikken. Dus ja, Lisse kom er maar in met al je tips, want we hebben je nodig.

Lisse van de Groep: Ja, het is wel een ding, dat alleen thuis blijven.

Jet: Welkom trouwens, ik vind het leuk dat je er bent.

Lisse van de Groep: Dank je wel, ik vind het ook heel leuk om hier te zijn. Ja. Het is echt een ding. Ik heb zelf een witte Herder, die ik kreeg met verlatingsangst. Dat kreeg ik als cadeautje, zeg maar, erbij.

Jet: O, rugzakje.

Lisse van de Groep: Dus ik weet ook hoe ontzettend benauwend het is. Als je weg bent, even naar de supermarkt moet om een pak melk te halen en je weet gewoon dat je hond heel erg zit te blaffen of zit te piepen, dat is echt niet fijn. En het is heel belangrijk, hè wat Marieke net zei van 'we hebben een filmpje opgenomen'. Dat is eigenlijk essentieel om te bepalen of je hond überhaupt verlatingsangst heeft, want er zit inderdaad echt een verschil tussen een hond die in paniek raakt, omdat je weggaat en een hond die reageert, wat jij ook zei over Rafieq, een hond die reageert op prikkels die langskomen en dat zijn wel twee verschillende dingen, dat pak je ook anders aan.

Jet: En hoe herken je dat?

Lisse van de Groep: Nou, als je op de camera naar je hond kijkt, in principe een hond met verlatingsangst die kalmeert eigenlijk niet meer. Dat betekent niet dat die per se altijd zit te blaffen. Maar als een hond verlatingsangst heeft, zie je dat 'ie aan de lopende band niet relaxed is. En iedere hond heeft zijn eigen manier om dat te uiten. Dus ja, de één gaat blaffen, de ander gaat piepen de ander loopt alleen maar te ijsberen door de woonkamer en daar hebben de burens... ja.

Jet: Of een combinatie daarvan.

Lysbeth: Of ze slopen de boel.

Lisse van de Groep: Ja, daar hebben de burens dan helemaal geen last van. Precies de burens die zeggen: joh, we horen die hond nooit, maar dat zegt niet dat 'ie geen verlatingsangst heeft.

Marieke: Ik kwam er op het filmpje wat ik gemaakt had achter dat Mila echt gewoon de hele tijd zo'n beetje ligt te slapen, en dan wel elke keer op een verschillend plekje en op een verschillende manier. Dus de ene keer ligt op de buik en de andere keer ligt ze op de rug, met de poten omhoog, dus daarvan dacht ik wel: ah, je bent wel redelijk relaxed. Ik kwam er ook achter dat ze toch het idee had: nou ik kan prima op de bank springen, want er is nu niemand thuis.

Jet: Ze zijn er toch niet.

Marieke: En toen dacht ik: ja, oké, het is ook niet goed aan te leren om te zeggen van, nou ja, soms mag je op de bank en soms niet, want toen dacht ze zelf: ik heb nu wel zin om even op de bank te liggen.

Jet: Ze zijn echt niet gek, hoor, die beesten.

Marieke: Nee, zeker niet.

Jet: Maar dus jij zegt: een opname maken. Ja, dat klinkt misschien simpeler dan het is. Ik kan me voorstellen als je nog nooit een hond hebt gehad en je zegt: ja, je moet even een opname maken. Dat betekent natuurlijk niet dat je met Hilversum moet gaan bellen en de hele cameraploeg binnen moet neerzetten. Hoe doe je zoiets?

Lisse van de Groep: Nee, zeker niet. Daar hebben we bol.com voor gelukkig.

Jet: O, kijk.

Lisse van de Groep: Ja, nee, je hebt gewoon dingen als huisdiercamera's. En die zet je in je woonkamer neer. En je hebt ze ook die kunnen draaien. Ik heb een vrij lange woonkamer, dus ik kan maar één hoek van de woonkamer zien met een camera die niet kan draaien, dus ik heb er één die kan draaien en dan kan ik de hele woonkamer bekijken.

Jet: Kijk eens aan. Even nu we het er toch over hebben. Wat kost dat ongeveer?

Lisse van de Groep: Het verschilt, even denken, het begint bij 40 euro, laten we het zo zeggen. En je hebt natuurlijk altijd de fancy variant van 100 euro en meer, maar dat hoeft niet.

Jet: Oké. Als het maar werkt, want dat is belangrijk om te zien hoe je hond reageert binnen.

Lisse van de Groep: Exact.

Marieke: En op het moment dat je het eigenlijk niet zeker weet, kijk, dit is heel mooi voor op het moment dat je hond dus sowieso er een probleem mee heeft. Maar als je het wilt testen, kun je het ook in eerste instantie testen met je telefoon. Ik heb wel eens gedaan dat ik mijn vriend ging videobellen via Teams en dan mijn laptop gewoon in de woonkamer neerzette, en dan konden we via zijn telefoon kijken hoe de hond reageerde. Of via mijn telefoon, hoe je het ook maar inplant of gewoon filmpjes maken.

Jet: Je hond bespioneren.

Marieke: Ja, eigenlijk wel.

Jet: Ja, maar dan voor voor de goede zaak.

Lisse van de Groep: Precies ja, Zoomen met je hond, maar dan moet je wel opletten als je weggaat van huis, dat je je eigen geluid uitzet. Ik heb een keer een klant gehad en die ging inderdaad Zoomen met haar hond, maar zij liep naar buiten en zij was met haar vriend aan het praten en die hond hoorde dat binnen allemaal. Die ging daar dus weer van piepen. Dus dan moet je echt goed opletten dat je je eigen geluid...

Marieke: Dus vervolgens bespioneert jouw hond jou.

Lisse van de Groep: Exact, je moet zelf echt gemute zijn. Ja.

Jet: Nou, ja, van die dingen waar je dan even op moet letten inderdaad.

Lisse van de Groep: Kleine details.

Jet: Ja en dan heb je echt verlatingsangst. En dan? Waar moet je op letten? Wat zijn de tekenen van je hond, waarvan jij zegt, daar kun je iets mee en dat ziet er zo uit, of dat klinkt zo.

Lisse van de Groep: Het is heel belangrijk dat je de lichaamstaal van je eigen hond goed kent. Dus als je een hond hebt, dan herken je het aan je eigen hond wel als 'ie stress heeft. Wat ik net al zei, de ene hond gaat piepen de ander gaat blaffen, de ander gaat ijsberen, gaat dingen slopen. Dat kan allemaal, dat is allemaal evenveel stress. Maar het is vooral belangrijk dat je dat ziet bij je eigen hond. Ik heb zelf twee honden en mijn witte Herder, die is heel transparant in het uiten van zijn gevoel. Dus als hij stress heeft, dan zie je dat aan alles. Die gaat piepen, die gaat rondjes lopen, hij uit dat heel duidelijk. Iemand die nog nooit een hond heeft gezien, zou nog kunnen zien dat hij stress heeft. Mijn Golden Retriever gaat alleen maar gapen, dat is alles, dus je zou ook kunnen denken: ja, die is gewoon moe.

Jet: Ja.

Lisse van de Groep: Maar dat is echt een stress-sigitaal dat zijn manier van stress uiten. Dus als ik dat op de camera zou zien, terwijl hij niet blaft, hij sloopt niks, eigenlijk hebben wij er geen last van, maar dan weet ik wel dat 'ie niet comfortabel is. En dat is heel belangrijk om te weten bij je eigen hond. Van welke lichaamssignalen laat hij zien op het moment dat 'ie niet comfortabel is.

Jet: Dat vind ik ook lastig, Lisse, want het vermenschelijken van het gedrag van je hond, is een veelgemaakte fout, dat weet ik. En toch trappen we er allemaal ook in. Hoe voorkomen we dat we zeggen: oh hij gaapt nou, dat doe ik ook. Als ik moe ben, of gewoon ongeïnteresseerd, zeg ik er dan ook maar eerlijk bij.

Marieke: O, dan weten we gelijk dat als je nu aan het gapen bent, dat je gewoon ongeïnteresseerd bent.

Jet: Nee, dan ben ik mijn hersens zuurstof aan het geven. Maar ik vind dat zo lastig, hoe kan ik dat voorkomen?

Lisse van de Groep: Als je twijfelt, er zijn online echt veel cursussen. Er zijn boeken, er zijn lezingen over lichaamstaal van honden. En ik vind eigenlijk gewoon: elke hondeneigenaar zou er één moeten volgen, verplicht gewoon voor die hond een hond krijgt.

Jet: En geef maar eens een goede tip. Want we zijn nou toch aan het praten daarover.

Lisse van de Groep: Ja, nou ja, goed, dingen als bijvoorbeeld, de bek likken zien wij heel vaak als hij heeft honger of er zit iets lekkers op z'n lippen. Maar dat is ook een stress-sigitaal. Wegkijken, dus een andere kant op kijken, kan een stress-sigitaal zijn. Zich letterlijk afdraaien van iets, dat je die kop helemaal de andere kant op ziet gaan, verstijven, gaan liggen. Het zijn allemaal hele subtiele dingen, maar dat kan wel duiden op stress. Maar het hangt dus heel erg van de context af en het hangt dus ook erg van je hond af. Want elke hond doet dat weer anders, maar als je in ieder geval de basis van de lichaamstaal van de hond kent, is het veel makkelijker bij je eigen hond te gaan interpreteren van wat zie ik? En wanneer doet mijn hond dat? Ja, en als je altijd ziet dat 'ie altijd gaapt, als jij weg bent en hij doet dat niet als jij thuis bent, ja, dan zou ik de link wel snel gaan leggen van hé, dit is gedrag dat 'ie alleen vertoont als ik weg bent, dat is interessant. Dat kan dus duiden op verlatingsangst, ja.

Jet: Heb jij daar ook zo naar gekeken toen Rafieq bij jou kwam, Lysbeth?

Lysbeth: Ik heb 'm zelf opgehaald uit Griekenland, maar ik had 'm drie maanden weggebracht in een Duitse opvang en die mevrouw was ook heel streng, dus ik ben bij haar al begonnen met 'm elke dag, nou ja, iets verder van de opvang uit te laten. En ik kreeg allemaal instructies mee wat ik allemaal moest doen, en dat is hartstikke goed gegaan. Ik had eerder verlatingsangst, want ik weet nog dat ik op een gegeven moment dacht: nu ben ik wel zo ver gewend en is hij zo ver gewend dat ik kan gaan winkelen en toen was ik bijna op de snelweg en toen dacht ik: wie houd ik nou eigenlijk voor de gek? Waarom zou ik gaan winkelen? Ik wil gewoon naar die hond terug.

Jet: Ja, ja.

Lysbeth: Toen dacht ik: streng zijn. Hij moet ook gewoon wel wat langer alleen kunnen zijn. Want ik dacht eigenlijk: ik doe gewoon een 360 op de rotonde en ik rij lekker weer naar huis.

Jet: Maar realiseerde jij je toen je hond bij je kwam het waarom van: o, wacht eens even, er wordt hier nu op een manier met mij gecommuniceerd die niet vergelijkbaar is met hoe mensen met elkaar communiceren, en hier moet ik echt iets mee?

Lysbeth: Nou eigenlijk vanaf dag één. Wij hadden vroeger een Duitse Staande, die had geen staart. Dat mocht toen nog. En deze hond had toen ik 'm vond een hele lange, rechte staart. Toen ik hem ging ophalen, had 'ie opeens een krulstaart en toen dacht ik: getverdemme, een krulstaart. Maar ik kan zo onwijs veel lezen aan die staart. Want als hij onzeker is of bang, dan hangt die staart naar beneden en als 'ie blij is, gaat hij omhoog, als 'ie heel alert is, staat 'ie zelfs in een soort van spanningskrul. Dus ik kan eigenlijk alles lezen aan die staart. En als hij nu stress heeft, want ik ben nu net verhuisd en wat ik voor het eerst merk, is dat 'ie

hijgend en heel laag met z'n kop op me afkwam. Ik denk: oe, je bent er echt niet relaxed geweest, dus toen ben ik weer teruggegaan naar de puppystand, gewoon even naar het toilet, de woonkamerdeur dicht. Even de voordeur uit, deur in het slot, tot 20 tellen, deur weer open, naar binnen. Achter de ruit...

Jet: Vertrouwen weer winnen.

Lysbeth: Steeds stapjes maken en ik ben nu iets meer dan een maand geleden verhuisd en afgelopen week had ik voor het eerst dat ik dacht: hè, hè, je hebt nu echt liggen slapen.

Jet: Maar je bent dus gewoon echt..

Lysbeth: Terug naar puppy.

Jet: Vanaf A begonnen.

Lysbeth: En dat had ik me eerlijk gezegd niet gerealiseerd, maar dat heb ik wel gedaan.

Jet: Maar je hebt het uiteindelijk dus wel gesignaleerd en je doet er dus iets mee en dat is uiteindelijk, denk ik, het allerbelangrijkste.

Lysbeth: Omdat hij ook...

Jet: Ik realiseerde me, toen mijn hond kwam en ik heb twee katten, daar kan ik letterlijk mee lezen en schrijven. Ik bedoel we lezen samen echt heel graag boeken, bij wijze van spreken. Maar die snap ik echt van a tot z. Toen kwam het hondje daarbij en toen dacht ik: o, wacht even, hier moet ik iets mee. Wat jij zegt, herken ik heel erg, Lisse. Eigenlijk ben je dat gewoon verplicht aan je hond en aan je burens.

Lisse van de Groep: Ook aan je burens, zeker.

Marieke: En ik denk inderdaad ook dat het heel mooi is dat Lysbeth zegt: ik zie aan hem dat 'ie stress heeft gehad, dus hier moet ik wat mee. Want vaak zien mensen het pas als een probleem als de burens gaan klagen of als er iets gesloopt wordt. Maar eigenlijk moet het al een probleem zijn op het moment dat je hond zich onprettig voelt.

Lysbeth: Maar als je natuurlijk een pup krijgt of een nieuwe hond, dan ken je die signalen

niet, want ik heb hem geleerd dat 'ie niet tegen me op hoeft te springen en dat het gewoon chill is als ik thuiskom. Dus normaal blijft 'ie altijd liggen en dan kijkt 'ie op van: o, je bent er weer. En nu komt 'ie op, kwam 'ie op me af, want dat doet 'ie nu ook niet meer, maar kwam 'ie echt op me af rennen, hijg, hijg, hijg, dat ik dacht: wat is hier gebeurd? Het is ook een nieuwbouwproject, waar nog allemaal bouw mensen opeens door m'n tuin lopen en aan de deur lopen te rammelen, omdat ze denken dat ze toch nog iets mogen repareren, als ik er niet ben, dat soort dingen.

Lisse van de Groep: Ja, maar dat zijn van die dingen, vaak zie je bij honden met verlatingsangst dat ze, als ze alleen thuis zijn, iets doen wat ze niet doen als je er wel bent. En als je dat signaleert en je twijfelt dan zou ik ook zeggen van: joh, laat een deskundige met je meekijken. Liever dat dan dat je gaat aanmodderen en je je hond eigenlijk steeds heel gestrest alleen achterlaat, want over het algemeen wordt dat dan gewoon erger. En het herstel...

Jet: En duurt het langer om het op te lossen denk ik.

Lisse van de Groep: Ja, absoluut. Ja, en het is al best wel een ding om het op te lossen. Het kan, maar...

Jet: Ja, want dat heb ik wel begrepen. Als je daarmee aan de slag gaat, dan ben je gewoon wel even bezig.

Lisse van de Groep: Ja.

Jet: Maar wat voor mij even is, is misschien voor iemand anders heel lang. Heb je daar een soort indicatie van?

Lisse van de Groep: Eigenlijk niet, want het hangt heel erg af van de hond. Kijk, ik bied verlatingsangst-trajecten aan, echt specifiek gericht op alleen maar het stukje verlatingsangst. En er zijn honden, die gaan gewoon van het eigenlijk niet eens aankunnen als het baasje al naar de voordeur kijkt, zeg maar, die gevallen zijn er. En twee maanden later zijn ze een uur alleen thuis. Dat kan. Maar ik heb ook gevallen waarbij we na een half jaar op een kwartier zitten.

Jet: Oh.

Lisse van de Groep: En mensen haken dan ook snel af, want die denken: ja, sorry die duurt me echt veel te lang. Maar het is de enige manier, die verlatingsangst kun je alleen maar

afleren als het stressloos gaat. Zodra er stress is in het traject in het opbouwen van het alleen thuis en begin je eigenlijk weer opnieuw. Dus je moet zorgen dat je die hond onder dat stresslevel houdt. Ja, en dat kan betekenen dat je er dus veel langer mee bezig bent. Maar uiteindelijk heeft dat wel het beste en ook het meest langdurige resultaat.

Jet: En waarmee maar weer eens gezegd wordt dat als je beslist om een hond in huis te nemen, dat je echt met hart en ziel daarmee bezig moet zijn.

Lisse van de Groep: Ja.

Jet: En ook daar tijd en ruimte voor vrij moet willen en kunnen maken.

Lisse van de Groep: Absoluut.

Jet: Om daar iets van te maken wat uiteindelijk gewoon meer dan de moeite waard is, want dat is het ook, het klinkt nu alleen maar alsof het problemen zijn, maar dat is natuurlijk niet altijd.

Lisse van de Groep: Nee. En je weet het ook niet, want verlatingsangst is niet iets wat je zelf creëert. Dus het is niet zo dat jij een slecht baasje bent en dat daardoor de hond verlatingsangst krijgt. Nee, het zelfs zo dat we... Er zijn nu steeds meer onderzoeken dat het aangeboren kan zijn bij puppy's, dus dat puppy's gewoon genetische aanleg hebben om verlatingsangst te ontwikkelen.

Marieke: We hebben ze natuurlijk wel ook zo gefokt als gezelschapsdieren, die het heel fijn vinden om bij mensen te zijn en dat waarderen we juist. We vinden het fijn dat honden toenadering zoeken, maar vervolgens willen we ze ook alleen kunnen laten. Dus inderdaad, dat stukje genetica speelt daar al in mee en het is daarin denk ik, heel mooi wat je ook aangeeft van: er kunnen heel veel dingen ontstaan, daar moet je op voorbereid zijn. Maar daarom is vooraf ervoor zorgen dat je het alleen zijn goed opbouwt, wat je ook bij Poppy aangaf, is zo belangrijk, want daarmee kun je uiteindelijk toch heel veel moeilijkheden voor jou en voor je hond voorkomen. Dus pups, op het moment dat die in huis komen, eigenlijk zegt de wetenschap daarover, die kunnen tot 12 weken leeftijd eigenlijk niet alleen gelaten worden. En natuurlijk, daar kun je gaan opbouwen van als 'ie ligt te slapen, dat je snel gaat douchen of dat je even vraagt of de buurvrouw 'm in de gaten wil houden, maar ben je daar te snel mee, dus ga je denken: o, ik heb twee weken geleden m'n pup opgehaald, nu kan ik wel weer naar werk.

Jet: Dan snij je jezelf eigenlijk in de vingers!

Marieke: Dan heb je op de lange termijn wel een groter risico dat er toch problemen ontstaan. En dat is denk ik, wat je bij heel veel mensen hoort, is van: ja, maar hij moet het toch leren.

Jet: Ja.

Marieke: Ja, en dat moet je wel gelijkmatig gaan opbouwen en daar is het zeker goed, denk ik, om je van tevoren je goed op in te lezen. Van hoe moet je dit de eerste weken doen?

Lysbeth: Hij spreekt heel duidelijke taal, hè, want wat ging hij doen? Toen ik net verhuisd was? Hij, hij, hij. Ik heb een speciale rugzak om boodschappen te doen, en toen ging 'ie als een soort tochtstrip voor de voordeur liggen, en toen dacht ik echt: dit is echt serieus.

Jet: Dat is ook gewoon zielig.

Lysbeth: Ja, dat was voor mij teken van: hij meent het echt heel serieus. Terwijl ik altijd met de fiets door de achterdeur wegga, maar bij mijn oude huis door de voordeur, dus hij ging echt daar zo zitten, echt zo kijken, terwijl 'ie ook niet graag in de auto mee wil, dat weten jullie ook. Dus het signaal was wel heel duidelijk.

Jet: Ja, maar goed, jij doet er dus iets mee. Waar het op neerkomt, is dat jij aanraadt om cameratoezicht bij het hondje neer te zetten.

Lysbeth: Ja, dat is het enige natuurlijk wat je kan doen.

Jet: En daar heel zorgvuldig naar te kijken.

Lysbeth: Omdat jij heel duidelijk aangeeft dat het gedrag wat 'ie niet doet als je er bent, dat kun je alleen maar zien op het moment dat je het filmt.

Lisse van de Groep: Ik kan ook niet vaststellen of een hond verlatingsangst heeft als een klant geen camera heeft, dat is echt het eerste wat ze moeten regelen.

Jet: Oké.

Lisse van de Groep: Als ik met mensen aan de slag gaat, dan is het gewoon de eerste vraag

die ik ze stel: heb je een camera? En zo nee, dan ga je die nu kopen, want anders kunnen we niet aan de slag.

Jet: En als je een hond misschien nog niet zolang hebt en je hebt voor het eerst te maken met verlatingsangst en je gaat dan met een camera kijken, dan kan ik me zo voorstellen dat je daar zelf misschien het één en ander aan kan zien, maar het het slimste is misschien nog wel, om dat dan samen met bijvoorbeeld jou te doen, met iemand die daar echt verstand van heeft, zullen we maar zeggen.

Lisse van de Groep: Ja, als hondengedragcoach vind ik dat natuurlijk wel, absoluut.

Jet: Ja, wij van WC-eend...

Lisse van de Groep: Ja, ik vind dat zeker. En ik snap ook dat als je een puppy hebt van 12 weken en je bent er net mee begonnen en het gaat allemaal nog niet helemaal 100 procent geweldig, dat je niet meteen zegt: kom we gaan...

Jet: Hoeft ook niet meteen een probleem te zijn.

Lisse van de Groep: Exact.

Jet: Maar het is wel iets wat je gewoon eigenlijk meteen in de kraag zou moeten vatten.

Lisse van de Groep: Zeker.

Jet: Nou, volgens mij hebben we aardig wat tips voorbij horen komen. Maartje moet ook gewoon geduld hebben. Maar Maartje, begin eens met een camera en ga daar eens goed naar kijken en let goed op het gedrag van je hond en wat je op camera ziet en wat daar de verschillen tussen zijn. Dan kun je al een heel eind komen. En jij als luisteraar vraag je ook eens af van: kijk ik wel eens goed naar de signalen die mijn hond geeft? Vertaal ik die niet te menselijk en moet ik daar niet mezelf eens een cursus in geven, in de taal die de hond spreekt en hoe ik dat interpreteer? Want dat ben je eigenlijk verplicht aan je hond. En dan krijgen we allemaal blije baasjes een blije hondjes. Dank je wel, Lisse. Dank je wel, Marieke, dank je wel, Lysbeth.

Marieke: En dank je wel, Jet.

Jet: Hé, ja, want ik was er ook nog. En tot de volgende 'Wie laat de hond uit?'

Voice-over: Tot zover deze aflevering van 'Wie laat de hond uit?'. Heb jij ook een vraag? Stuur dan een mail naar ons via podcast@smuldier.nl. Abonneer je op deze podcast via één van de bekende podcastkanalen, zoals Spotify, Google of Apple Podcasts. Enne... vergeet niet je hond extra te verwennen vandaag. Doei.

Voice-over: Je houdt van ze en daarom geef je ze het allerbeste. Knuffelen, daar zijn ze dol op. Een wandeling op z'n tijd, vinden ze heerlijk. En die bal die ze steeds kwijtraken, die haal ik gewoon voor ze op. Kleine moeite, want ze geven mij namelijk het aller-, allerlekkerste eten. Ik ben Max, ik ben een Smuldier. Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer. Kijk ze nou, zijn ze niet geweldig, mijn mensen?